

Reserapport

Tävling

2025 WTT Youth Contender Berlin
Berlin, Tyskland
10-16 mars 2025

Domare

Emily Knutsson, Dösjebro

Resa

Resan började med skjuts till Lund C där tåget till Köpenhamns flygplats avgick i tid. Jag flög med Norwegian till Berlin Brandenburg flygplats. Flyget lyfte 12.55, enligt plan, och det dröjde inte ens en timme innan vi hade landat igen.

Väl på flygplatsen gick det smidigt att hämta ut väskan och ta sig ut till ankomsthallen där jag hittade en person som väntade med en skylt från WTT Youth Contender. Efter en mindre förvirring om vem han skulle möta upp, så var de svenska spelarna i själva verket en svensk domare som flög från Danmark. Från en byggnad mötte vi upp ett gäng från Luxemburg i en annan byggnad. Berlins flygplats verkade inte helt lätt att navigera, och mer av det skulle jag få erfara senare.

Det blev en liten stunds väntan i ankomsthallen innan jag och spelarna och ledarna från Luxemburg kunde trycka in oss i en minibuss. 40 minuters sightseeing bland trafikerade gator och mindre kvarter så var vi framme vid hallen. Den mycket vänliga chauffören körde mig den korta biten bort till hotellet efter att spelarna fått entra hallen.

Hemresan började strax efter 9 morgonen efter sista tävlingsdagen. En minibuss tillsammans med en spelare och hennes ledare från Frankrike och några kinesiska spelare och deras ledare. 40 minuter senare och en trevligt, nyfiken och fascinerad diskussion om min domarroll med chauffören så var vi framme vid flygplatsen. Jag hade till och med fått en del förklaring och guidning om vart jag skulle och i vilken byggnad min terminal låg i. Jag lyckades hitta incheckningen för bagaget och sen väntade nästa problem. Skyltningen må ha varit på engelska men den var då inte den lättaste att begripa. Men efter att ha frågat mig fram så kom jag förbi säkerhetskontrollen och hittade snart även min gate. Flyget lyfte 12.40

från Berlin Brandenburg flygplats och landade 50 minuter senare i Köpenhamn där jag tog tåget vidare till Malmö och sedan skjuts hem med bil.

Inkvartering

Alla domare, spelare och ledare bodde på samma hotell, Vienna House Andels. Ett hotell som var så stort att man hade kunnat gå vilse. Det tog närapå fem minuter att traska från hissen till mitt rum, som jag delade med den rumänska domaren, Maria-Alexandra Dimache. Rummen var liksom hotellet stora och badrummet var något i en egen klass. Badkar, dusch och toalett med egen dörr? Trots hotellets storlek så fick överdomarna bo på annat hotell som krävde skjuts till och från hallen varje dag. För oss på det officiella hotellet så var det en kort promenad förbi en simhall och en velodrom innan man var i hallen.

Måltider

Frukosten intogs på hotellet. Det fanns en stor buffé av både varm mat, likt ägg och bacon och korv, bullar och bröd med stort utbud av pålägg, och diverse olika juicer och drycker. Någon yoghurt var dock mindre lätt att identifiera. Det fanns något som kallades qvark som vi lyckades lista ut var något som liknar vår svenska kvarg. Det fanns även ett väl tilltaget bord med sötsaker och även en kaffemaskin.

Utöver allt det som fanns att själv hämta så verkade det som att man kunde beställa in saker också. Något som vi inte blev informerade om, möjligtvis då på tyska vid något tillfälle, men inget vi begrep. Vi kunde dock se båda varm choklad och gröt serveras till andra hotellgäster.

Lunchen och middagen serverades i hallen. Eller i vad som såg ut som en skolsal ovanpå B-hallen. Jämfört med den väl tilltagna frukostbuffén så var lunch och middag åtminstone ätbart. Det var skolmatskantiner med ris eller pasta och en huvudrätt till lunch och två till middag. Det fanns alltid någon frukt, och den eftertraktade efterrätten. I slutet av veckan lät det mer som att domarna gick till serveringen för att få efterrätten snarare än för att äta maten.

De första tre dagarna varierade maten för varje måltid, något vi alla uppskattade. Men när vi kom till kvällen innan flickornas tävling skulle dra igång så var det med stor besvikelse vi sjönk ner på våra stolar med maten framför oss. Matsedeln började om från början.

Varje måltid serverade kyckling i någon form. Inga vegetariska alternativ och inga andra former av kött heller för den delen och inte heller någon fisk. Frågan ställdes varför det endast serverades kyckling och svaret löd; kyckling äter alla (med avsikt på religiösa restriktioner) och tyska barn äter inte fisk och därför serveras det inte fisk på en ungdomstävling i

Tyskland. Det var en blandning av suckande och skratt vi mötte den informationen (det blev ingen kyckling den närmaste veckan efter hemkomst).

Ackreditering

Ackrediteringen fick vi utdelad tillsammans med lunch- och middagskuponger vid breefingen.

Domargenomgång

Domargenomgången hölls i hallen, i Call Area klockan 19.30. En power point presenterades med projektor på den vitmålade väggen. Det var ingen långvarig samling och det gick igenom mer basic rutiner än specifika göromål. Jag fick känslan av att nivån på domarnas kunskap kanske inte förväntades vara särdeles hög.

Domarklädsel

Det var först sagt att vi skulle få WTT-tröjor att använda. Men i en uppdaterad information strax innan tävlingen fick vi informationen om att detta inte kunde tillhandahållas och det blev således standarduniform utan kavaj. Vad såkallad standarduniform innebar verkade inte helt tydligt för samtliga domare då det fanns både svarta skjortor och blåa ITTF-tröjor.

Arenan

Tävlingen spelades i GT Halle Sportkomplex. I det informationsutskick som jag har så står det endast det namnet på hallen. Dock spelades tävlingen i två hallar, något vi fick veta på plats. Bord 1-8 fanns i A-hallen. Bord 9-12 fanns i B-hallen. B-hallen var belägen ett par minuters promenad från A-hallen. På grund av det stora avståndet mellan de båda hallarna så

fanns det en Call Area i A-hallen och en Call Area i B-hallen.

I A-hallen var bord 1 och 2 "snyggt" inramade, medan bord 3-8 var de övriga borden. I B-hallen fanns endast 4 bord och dessa användes endast under pojkarnas tävling. De fyra extra borden var sent påkommet, vilket orsakade problem med den redan skralla domarlistan, och var orsaken till den hastiga och lustiga lösningen med två hallar. Det var inte allt för många omgångar som det var fullt spel på alla borden i B-hallen. Det förekom ofta omgångar med en eller två matcher.

A-hallen var en liten och trång hall. I kontrast var B-hallen stor och rymlig men ökade något förskräckligt. Ingen av hallarna var särdeles moderna men A-hallen var väl den fräschare av dem två.

Båda hallarna hade problem med den kvava luften. Att vi inte skulle bruka kavaj var till allas våran fördel för det var varmt nog som det var där inne.

Call Area

Call Areat som fanns i A-hallen var liten och trång. Det blev lätt kvavt i det lilla rummet och fönstrena öppnades frekvent, vilket gjorde det väldigt kyligt i rummet istället. Bord 1-8 var uppradade och numrerade. Det fanns en ytterst liten glipa mellan bord 4 och 5 där man kunde ta sig in till stolen till sitt bord. Att det skulle få plats två domare bakom varje bord inför slutspelsmatcherna var en omöjlighet.

Call Areat i B-hallen var belägen mitt i hallen. Det var snarare referee desk än Call Area.

Domarnas arbetsmoral verkade variera något, vilket gjorde att några domare jobbade extra i Call Area för att fixa klart även andras bord. Något som det kunde muttras lite om då vi redan var kort om folk.

Det fanns två clipboards uppmärkta till varje bord. Kuverten som användes var snarare väldigt tunna bruna papperspåsar. De var något för långa för att det skulle vara möjligt att fästa dem bakom protokollet på clipboarden och de var inte dugliga för att självmant så upp om man lutade dem mot sitt domarbord. Något besvärande fick jag lägga dem på golvet under mitt domarbord och hoppas och be att de inte flyttade på sig och stack ut under domarbordet när jag reste mig från stolen. Några domare löste problemet genom att knöla ihop påsarna och trycka in dem i räkneverket. De kom tillbaka i mindre prydligt skick till Call Area efteråt.

Varje spelare hade sitt eget kuvert, eller papperspåse. Något som orsakade ett evinnerligt sorterande för den överdomare som var i Call Area.

Det fanns ett bollvalsbord i Call Area och en korg med ett sparsamt antal bollar att välja bland. Något som ofta resulterade i att spelarna hellre avstod att veta hur dåliga bollarna var (detta uttalat av flera spelare).

Domarlounge

Det fanns en domarlounge som skulle tillhandahålla domarna med kaffe. Något som där möjligen även fanns, men som jag inte nyttjade, det fanns nämligen inget te. Några av de Berlin-boende domarna tog med sig godis eller choklad som det fanns att ta av under dagen. Något som behövdes för att hålla energin och fokuset uppe under de långa dagarna.

Varifrån de kom vet jag inte, men varje dag stod där även en ny kartong med gräddbullar. Jag kallar dem i vart fall för gräddbullar, fluffiga vita toppar doppade i choklad.

Två av dagarna var det födelsedagsfirande i domarloungen. Det bjöds på hembakad tårta vid första tillfället och generöst inköpta snacks vid andra tillfället.

Så gemensamt fylldes det upp med något att äta i loungen, men jag hade kanske önskat att det fanns någon frukt också.

Loungen fanns i A-hallen "bakom" bord 1 och 2, så man smög in bakom draperiet. Jag var en av dagarna på jakt efter en toalett och hittade då även omklädningsrum uppmärkta för domarna. Ett för män och ett för kvinnor. Något som inte hade nämnts någonstans eller vid något tillfälle.

Material

Bord: Joola

Bollar: Yinhe H40+

Barriärer: Joola

Räkneverk: Joola

Touchpad på bord 1 och 2, med stora tv-skärmar för att visa poängen.

Handdukskorgar: I domarborden. Handdukshållare i papp för bord 7 och 8.

Tävlingsform

Vid tävlingen ingick följande klasser:

U11 Boys Singles U11 Girls Singles

U13 Boys Singles U13 Girls Singles

U15 Boys Singles U15 Girls Singles

U17 Boys Singles U17 Girls Singles

U19 Boys Singles U19 Girls Singles

Samtliga klasser började med poolspel, följt av slutspel. Undantaget U11 Girls Singles som spelades som en storpool med 5 spelare. Alla matcher spelades i bäst av 5 set.

Pojkarnas tävling spelades under de tre första dagarna, sedan följde en ledig dag, och flickornas tävling spelades under de sista tre dagarna.

Domarorganisation

Referee: Micael Swipp (GER)

Deputy Referee: Julio Paulo Nepomuceno (POR)

Assistant Referee: Jörg Baumgart (GER)

Tjänstgöringen för samtliga domare såg inte likadan ut. En större del av de lokala domarna dömde endast pojkarnas turnering och inte flickornas. Några förmågor dök bara upp en eller två dagar, och jag har väldigt svårt för att kunna återge vem som var vem av alla dessa tyskar.

Av de utländska domarna var fördelningen som följer; 1 TUR, 1 SUI, 1 SWE, 1 ROU, 1 ESP, 2 MNE, 2 HUN, 1 CHI. Av de tyska domarna var det 7 stycken som dömde hela tävlingen och de var alla IU.

Av den senaste uppdaterade listan som jag har från tävlingen så skulle vi totalt ha varit 22 domare. Jag vet inte om det stämde vid något tillfälle, för den där listan ändrades friskt. Men att det var för få uttagna under pojkarnas tävling var det ingen tvekan om.

Tjänstgöring

Första dagen började hektiskt. 09.00 och fyra matcher i rad på samma bord. Sen hade jag paus för att sedan ha en Call Area följt av fyra matcher i rad igen. Vilket innebar att det inte fanns tid för lunch. Det var sagt att schemat skulle tillåta paus för lunch på grund av att vi fick fyra matcher i rad. Problemet var att pauserna sällan matchade med lunchens och middagens öppettider. Denna dagen innebar det att jag pratade med en av deputy som skickade iväg mig att äta istället för ett Call Area pass. Eftermiddagen var dock luftigare med totalt fyra matcher och två pass i Call Area.

Dag två började istället luftigt med tre matcher. Sedan följde en Call Area och tre matcher på rad. Så återigen ingen paus när lunchen var öppen. Detta löstes återigen av en av deputy som tillät mig att slippa ett Call Area pass. Ytterligare tre matcher följde under eftermiddagen innan kvartsfinalerna drog igång. Jag var assisterande till den tyska domaren Martin Becker, i en match som flöt på utan problem. Dock väldigt märkligt att vara assisterande på grund av att jag endast hade en stol. Domarbord och räkneverk hade matchdomaren och jag skulle trots detta bära racketarna och extrabollarna. Vart dessa kuvert och bollåda skulle placeras var en fråga som jag upprepade gånger ställde utan svar. Så det fick bli att dumpa allt under matchdomarens bord

Assisterande till vänster, matchdomare till höger

och snällt sitta där ensam på en stol med tidtagarur i handen. Jag fick även döma en semifinal som assisterande till den turkiske domaren. Ett något mer förvirrat samarbete.

Dag tre och således även sista dagen för pojkarna dömde jag totalt 6 stycken matcher innan kvartsfinalerna drog igång. Jag dömde en kvartsfinal som assisterande till en av de många tyska domarna, Jürgen Wernerus. Jag dömde även en final i U15 Boys tillsammans med Martin Becker. Denna gång som matchdomare. Däremellan hade jag även ett Call Area pass.

Dag fyra och första dagen för flickorna gav oss ett lite ledigare schema än pojkarnas inledning. Dagen bestod av 9 matcher och 2 Call Area pass. Men återigen så tillät inte schemat att hinna iväg till varken lunchens eller middagens öppettider. Lunchen löste sig genom att en annan domare kunde ta en av mina matcher så att jag hann iväg. Middagen åt jag i domarloungen som en tysk kollega var så snäll och hämtade i matlåda till mig.

Dag fem hörde jag till en av de "early birds" som Swipp nämnt oss, vilka skulle döma de första två omgångarna. Dagen bestod av 8 matcher och 1 Call Area pass innan kvartsfinalerna. Tänkt var att jag endast skulle döma en kvartsfinal och sedan var ledig resten av kvällen. Kvartsfinalen hade jag det intressanta nöjet att döma tillsammans med den yngre herren från Montenegro. En match som slutade med en hel del historier att ta med sig och några lärdomar rikare...

Efter den matchen trodde jag att jag var klar för dagen. Men efter smärre panik och ett mindre kaos, på grund av att det inte längre fanns några domare kvar i hallen, så erbjöd jag mig att stanna om jag behövdes. Jag fick raskt ställa om till en semifinal tillsammans med den chilenska domaren Braulio Neira. Tänkt var att han skulle vara matchdomare och jag assisterande men han mer eller mindre vägrade på grund av magont. Jag fick då gå och prata med Swipp och böna och be om lov att få byta platser. I övrigt var det en omöjlighet att ha åsikter om schemat. Jag var matchdomare i semifinalen och hann bara precis ut ur

hagen innan jag fick nästa matchprotokoll i handen. Det var dags för en final i U13 Girls tillsammans med min rumskamrat Maria-Alexandra Dimache från Rumänien och jag skulle vara matchdomare, igen. Till slut färdig och en varm matlåda väntade på mig i loungen igen av en vänlig tysk kollega.

Dag 6 och sista speldagen för hela tävlingen. Fyra matcher och ett Call Area pass innan jag dömde två kvartsfinaler. Första kvartsfinalen med den chilenska Braulio som assisterande igen och den andra kvartsfinalen till mitt stora förtret som assisterande till den yngre förmågan från Montenegro.

Allmänt om tävlingen

Det var direktsändning på bord 1 och 2 under hela tävlingen. Sändningen gick att hitta på youtube.

Speciella situationer/ingripanden

Oftast är det coacherna som ställer till mest problem i matcherna. Jag skulle döma en poolspelsmatch i U13 Girls. Båda flickorna kom från två lokala klubbar i Tyskland och hade således inga coacher. Eller den ena flickan hade ingen coach. Den andra flickan drog upp en gosedjurskanin ur väskan som hon placerade på coachstolen. Där vi stod strax utanför hagen och väntade på att gå ut till borden kunde vi inte låta bli att dra på munnen. Det var så otroligt gulligt! Jag frågade givetvis efter coachens namn för att anteckna det på matchprotokollet, men coachen hade dessvärre inget namn. Den lilla fluffiga coachen lyckades sprida en varm glädje runt bordet varje match som den närvarade.

När man dömer med en ny domarkollega är det önskvärt att rabbla de sedvanliga fördelningarna, endast för att försäkra sig om att man är överens. Något jag fick erfara är av stor betydelse när det just är en ny kollega man får döma med. Inför kvartsfinalen den femte dagen blev det inte mycket till briefing inför matchen då jag först och främst inte såg till min kollega i Call Area förrän det var dags att vandra ut till hagen. Mitt tragglande avfärdades ganska snart och vi gick in i hagen för att börja matchen. Jag försökte på alla sätt jag kunde att förmedla till min kollega att det är hans uppgift att stänga barriärerna efter oss. Helt i onödan för det togs det ingen notis om. Mina två spelare var snabbt framme vid bordet och

ivriga att få börja spela. Min kollega hade lagt fram racket enligt anvisningar och placerat sina kuvert på sitt domarbord. Nätkontrollen brukar inledas på matchdomarens sida för att inte störa när spelarna kommer. Information som verkade ha gått kollegan förbi. Han började sin nätkontroll, alltså godkänd, från assisterandes sida och kommer sedan över till min sida, när båda spelarna står redo. Dessa två ivriga 13-åriga flickor stod tätt invid nätet och var således i vägen för kollegans nätkontroll. Beslutet av min assisterande domare gjorde mig allt för chockad för att ens kunna ingripa, och jag vet inte heller nu vad som hade varit en rimlig reaktion på det som hände. Att flickorna stod i vägen för kollegan löste han genom att, med en kraftig rörelse, fösa undan den ena spelaren som var nära på att tappa balansen och som till och med bad så mycket om ursäkt till domaren. Någon debriefing efter den matchen var inte att tala om.

Vad som skedde i den sista kvartsfinalen för tävlingen får gå till historien. Inget nämnt, inget glömt.

På bord nummer 1 uppstod det en infekterad konflikt angående en kanttoll. Den turkiska domaren dömde bollen som ute och gav poäng till den indiska flickan. Ställningen blev således 10-8 och 2-1 i set, fördel till den indiska flickan. Den tyska flickan Josephina Neumann var inte nöjd med poängutdelningen och inte heller hennes coach. Även en herre från publiken blandade sig i diskussionen med tydligt kroppspråk som visade vad han tyckte. Referee Michael Swipp ingrep för att lugna den allt hetsigare konflikten som uppstod. Jag, tillsammans med assisterande referee Jörg såg detta spektakel då jag inväntade bord 1 för min nästkommande match. Situationen slutade med att Swipp och den turkiska domaren gemensamt tittade på sändningen från bordet, från en mobil som någon i publiken kom fram med. Swipp ändrade beslutet och dömde att bollen tog kanten och den turkiska domaren fick ändra resultatet på touchpaden till 9-9 och matchen fick fortsätta. Slutresultatet blev 3-2 till Josephina Neumann.

Ersättning

Ersättningen var 70 USD för GB och BB, 65 USD för BBP och WB, och 50 USD för NU. Vi fick ersättningen utbetalt kontant i euro under tredje speldagen, dagen före den lediga dagen.

Övrigt

Det fanns ingen planering för den lediga dagen. Något som de lokala tyska domarna hade önskat kunna erbjuda oss utländska som gärna ville hinna med en sightseeing av Berlin. En väldigt gullig Berlin-boende kollega Laura tog ledigt från sitt jobb för att följa med

mig runt i Berlin till alla dessa ställen som jag ville se. Några till utländska domare följde med oss och vi fick en härlig heldag av historisk vandring. Vi åkte då lokal transport runt i Berlin och betalade 10,6 euro. En annan tysk domare som inte bor i Berlin hade fixat en turistbuss som de andra kollegorna fick pröjsa 25 euro för. Jag var mer än nöjd med min privata guidade tour!

Laura önskade även att de från den tyska domarkåren kunde erbjuda samma sak för de utländska domarna nästa år, med lite bättre och gemensam planering för en större grupp.

Michael Swipp ordnade ett umpires party sista kvällen av pojkarnas turnering. Den kvällen innebar sista kvällen för många av de tyska lokala domarna. Jag dömde en final den kvällen och det innebar att försöka hålla våra två spelare utanför Call Area på grund av att det var där som vårt umpires party skulle hållas. Call Area var alltså utflyttat till hallen för att spelarna inte skulle få syn på våra hemligheter. Det blev trots allt en tidig kväll när "vaktmästaren" kom in vid strax efter 10 och satte en timeout-klocka på ett av borden. Ett subtilt tecken på att vi hade fem minuter att utrymma hallen innan han tänkte låsa dörrarna.

Det var utlovat en WhatsApp grupp redan i första utskicket inför tävlingen. Vi väntade och väntade. Telefonnummer samlades in under domargenomgången, vilka skulle kontrolleras och godkännas flera gånger innan Swipp var nöjd. Men trots detta kom det aldrig någon WhatsApp grupp, något som vi alla önskade ha.

Något som Swipp verkade väldigt mån om var att våra avresetider skulle stämma. Dessa lappar och listor var det väldigt viktigt att de kollades och godkändes både en och två och tre gånger men vilken tid som upphämtningen skulle ske vid hotellet var inget som han ombesörjde att informera oss om.

Tack

Jag vill rikta ett stort tack till Svenska Bordtennisförbundet för möjligheten att få representera den svenska domarkåren vid denna tävling!

Emily Knutsson